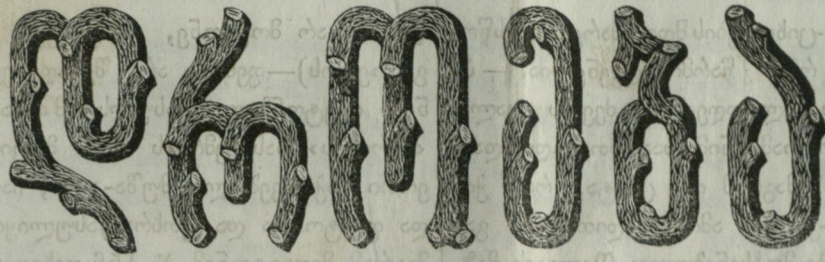

„დროების“ რედაქცია—სასახლის ქუჩაზე, დ. სა-
რაჯოვის სახლში.

ხელის-მოწერა მიიღება თბილისში, რედაქციაშივე
ქუთაისში, ჭილაძეების წიგნის მაღაზიაში: გარეშე
მცხოვრებთათვის ადრესი: Тифлисъ, ред. „ДРОВА“

ფასი წლით 9 მ., 11 თვით 8 მ., 50 კ. 10 თვით—
8 მ., 9 თვ.—7 მ., 50 კ. 8 თვ.—7 მ., 7 თვ.—6 მ.
6 თვ.—5 მ., 5 თვ.—4 მ. 50 კ., 4 თვ.—4 მ., 3
თვ.—3 მ., 2 თვ.—2 მ., 1 თვ.—1 მ.

ცალკე ნომერი „დროებისა“ ღირს 5 კაპიკი.

გამოდის ყოველ-ღვინე ორშაბათს ბარდა.

ფასი განცხადებისა: მეოთხე გვერდზე სტრიქონზე
8 კ., პირველზე 16 კ. სრული უგანასხვლი გვერ-
დი 25 მანათი; პირველი 50 მ. რედაქციაში
ნებისა ითვლება მათგან დაქირაობისა და განცხადებ-
ლობაზედ.

თუ საქართველოს მოსახლეს, რედაქცია გაასწავლებს და შეამოკ-
ლებს დასახლებულ გამოცხადებულ წერილებს. დაუბეჭდელ წერი-
ლებს რედაქცია ვერ დაუბრუნებს ავტორს.

Объявления изъ Россіи, Царства Польскаго и за-
границы принимаются только въ цент. конторѣ объявл.
Л. Метцль, Москва, Петровка, № 6.

მიიღება ნახევარ-წლით ხელის-მოწერა ვაჭრის „დროებაზე“

ივლისის ზირველიდან წლის დამლევაამდე

ფასი ხუთი მანათი

სოფლის მასწავლებელთათვის

ოთხი მანათი

ვისაც დღემდე არ შემოუტანია მკარე ნახევარ-წლის ფასი, რედაქცია სთხოვს
დაჩქარებულ ფულის გამოგზავნა, თუ არა სურთ, რომ ივლისის 1-დამ ვაჭ-
რთა მოახლოვდეთ.

პართული თეატრი

აპირს, ივლისის 7

პართული დრამატული სცენის მო-
ყვარებთაგან წარმოდგენილი იქნება

კროის დროის ოჯახის სისრულეოდ

I

ქუჩა

პომეღია 2 მოქმედებად თხზულება
პრისტავისა

II

დილა პორცილის შემდეგ

მოღვეილი 1 მოქმედებათ თხზულე-
ბა ა. შაზბეგისა

III

ლიპარიტისმეძი

IV

ლაქური

ა) ლეკურს ითამაშებენ გამოჩენი-
ლი მელეკურენი ბ. ბ. ზ. რჩეულო-
ვი, ს. იოსებაშვილი, ი. ცანციევი,
ბომბელაური და სხვანი.

ბ) პინტაურს ითამაშებენ ბ. ბ. ფურ-
ცელაძე, სარაგაძე და ჯაფარიძე.

გ) ჩანჭურს ხანჯლებით ითამაშებს
დ. ბაბაშვილი.

ბილეთები ისყიდება მე-4 განყოფი-
ლებაში, პონსულის ქუჩაზე, წარმო-
დგენის დღეს თეატრის კასაში.

ანტრაქტებში დაუკრავს სამხედრო
მუსიკა და ზურნა.

ადგილების ფასი ჩვეულებრივი

ასაწყისი სწორედ 8 1/2 საათსე.

მედიკატორებით დავის შემკურნება

თბილისი, ივლისის 5-ს.

ღღე მუდამ გვეხმის საჩივარი მამუ-
ლების გაუმჯობესებასაგან ამტყდარ
დავაზე. აქ ესა-და-ეს მემამულე ამა-
და-ამ მემამულეს თავს დაეცა, ეს ამას
შემოაკვდაო, ეს ამან დასჩეხაო. ამის
გამო მოუსვენრობა მეზობლობაში,
მოუსვენრობა ნათესაობაში და გარ-
შინაობაში უკლებლად ჰკლუბავს ჩვენს
ეკონომიურს მდგომარეობას და ზნეო-

ბითაც რყენის საზოგადოებას შვილის-
შვილამდის.

ეს სამწუხარო ამბავი კარგა ესმის
და ჰგონობს თვით ჩვენი საზოგა-
დოება. მმართველობაც აპირებს სა-
ზოგადო სასამართლოებს გარდა ღო-
ნე მოუპოვოს ამ დავების გათავებას
და გამიჯნვის საქმეს გაუძღვეს.

მაგრამ სანამ ყოველივე თადარიგი
ამ საქმისათვის მოეწეობა, სანამ თვით
გასამიჯნავე სასამართლო ყოველ სა-
დავო საქმეს განიხილავდეს, რასაკვირ-
ველია დრო უნდა. ზამოცდილებით
ეცით, რომ 1868 წლამდე, თუმცა
საკუთარი გასამიჯნავე კომისიები მუ-
შაობდნენ, სიმრავლისაგან დიდი ნა-
წილი მამულებისა გაუმჯობესი და-
ჩენ. პომისიები მუშაობდნენ ათიოდ
წელიწადი, მაგრამ მათ ბევრი ათი
წელიწადები კიდევ მოუწოდებოდა, რომ
არ გაუქმებულიყვნენ. საქმე მასში
მდგომარეობს, რომ მრთელს ძავე-
სიაში გასამიჯნავე ყოველი მამული
და ამისთანა მძიმე შრომას ათი და
ოცი წელიწადი ვერ აუვა საკუთარი
გასამიჯნავე სასამართლოცა, რაც უნდა
დიდი სურვილი ჰქონდეს მმართველო-
ბას და საზოგადოებას.

ამისთანა მძიმე საქმეს დიდი დრო
უნდება იმის გამო, რომ ითხოვს დიდს
ხარჯს, მკოდნე სამსახურის კაცების
სიმრავლეს, თვით ბუნების შემწეობას,
რომ მთისა და ბარის ტყე-მინდვრებ-
ში მუშაობა შეიძლებოდეს ტაროსის
გამო. მრთის სიტყვით ყველას სურ-
ვილია გამიჯნვის საქმე მალე გათავ-
დეს, მაგრამ ამასთან შესდებება ვისაც
ჰგონია, რომ ათიოდ წელიწადს ამის-
თანა საქმე გათავდებოა. ეს შესაძლე-
ბელი არ არის და არა ერთი და ორი
თაობა ვადილის, სანამ სულ ერთი-
ნად გამიჯნება მთელი ჩვენი მამუ-
ლები.

ჩვენი მემამულენი რომ კარგა და-
უფიქრდნენ ყოველ თავისს გარემო-
ბას, თავის ოჯახის და საშვილიშვი-
ლო მომავალ ბედს, ისინი ერთს ღო-
ნისძიებას მიმართავდნენ, რომელსაც

მათ კანონი ყოველთვის ნებას აძლევს
მოიხმარონ თავის სიკეთისათვის. ეს
ღონისძიება არის მედიკატორების
ამორჩევა დავის გასათავებლად.

მშვიდობის მოყვარე მემამულენი
ჩვენში ასე ჩაღიან კიდევ. ისინი კი
არ უცდიან გამიჯნველ კომისიების
მოსვლას, კი არ უცდიან სასამართ-
ლო როდის დანიშნავს თავის განყო-
ფილებას ადგილობრივ საქმეების გან-
ხილვისთვის, ისინი ერთმანეთს კი არ
უცდიან მოდავე როდის დაიწყებს სა-
სამართლოში ჩივილსაო. ეს მშვიდო-
ბის მოყვარენი ირჩევენ ერთმანეთთან
მოლაპარაკებით სანდო კაცებს, მათ
ანდობენ თვის დავების გათავებას და
აბოლოოებენ ოჯახების საბედნიეროდ
თავის საქმეებს. მამულსაც უკეთესად
უვლიან, ოჯახიც მოწყობილი აქვთ,
შვილებსაც სწავლაზე აყენებენ და
იხსნიან მათ მომავალს ვაი-ვავლანის,
შფოთის, სამღურავის და სასამართ-
ლოებში დავების უკან გაუთავებელის
სიარულისაგან. მედიკატორებით ვადა-
წყვეტა საქმისა ამისთანა მშვიდობი-
ანობას უმკვიდრებს მათ იმავ დროს,
როდესაც რომ სხვები სულ მოლო-
დინებაში არიან, რომ მოდავემ სასა-
მართლოში საჩივარი შეიტანოს, ან
თვითონ იწყებს და მთელ ათ წლო-
ბით ადვოკატების უკან სიარულს უნ-
დება, ვალეში ვარდება, ოჯახობაში
მოსვენება არ იცის და მეზობლობაში
შვილები სწავლა განათლების მიღე-
ბის ნაცვლად სწავლობენ შფოთს,
შურს, დავას და კლიაუზობას.

ძანონს ორი გზა მიუცია მოდავე-
სათვის: ერთი საზოგადო სახელმწიფო
სასამართლოში ჩივილი და მეორე
მედიკატორების ამორჩევა თავის მცნობ
სენილისთან კაცებში.

პირველს სასამართლოს უნდება
მომატებული დრო, მომატებული ხარ-
ჯი და მომატებული უკან სიარული.
მეორეს არც დიდი დრო უნდება,
არც დიდი ხარჯი და არც უკან დე-
ნა, რადგანაც ამორჩეულ კაცებს მხო-
ლოდ ერთი საქმე ექნებათ გასარჩევი
და ახლო მყოფ მეზობელთაგან არიან,
რომელთაც ორისავე მოდავე მხრის
ყოველი გარემოება კარგა იცინ.

ჩვენი მოდავენი თავს არ იციებენ
და არ ფიქრობენ ადვილის და მოკ-
ლეს გზით საქმის მოგვრას, იმიტომ
რომ თითქოს დიდი მოფიქრება და
ძნელი საქმე იყოს შუა-კაცების მო-
პოვება. ისინი დაჩეულები სიარულს
რომელსამე ადვოკატთან და საჩივრის
შეტანას სახელმწიფო სასამართლოში.
ძანონის ნაჩვენებ ადვილ და იმავ გზას
თავს ანებებენ და გრძელსა და ძნელ

გზაზე მიღიან. აქაც ქართველური
უანგარიშობა თავს იჩენს.

რა უნდა იყოს ამის მიზეზი? ნუ
თუ სენილისიერი კაცები ვერ მოუ-
ნახავთ თავის ახლო მეზობლებში,
ნუ თუ ვერ ენდობიან ახლო მცნობ
კაცების სენილისს, ისე გავყრანბუ-
ლა ჩვენი ხალხი, რომ კაცის პოვნა
ალარ შეიძლება? ეს საფიქრებელი არ
არის.

ამბობენ იმიტომ ასე ხდება საქმეო,
რომ მოდავენი ერთმანეთს უყურებენ
და ელიან, პირველად მე კი არ გა-
ვასხენებ მედიკატორებსა, ჩემმა წი-
ნალმდევმა მხარემ დაიწყოსო. საცი-
ნელია, მაგრამ იქნება მართალი იყოს.

ამ შემთხვევაში დროა ჩვენმა და-
წინაურებულმა ნაწილმა საზოგადო-
ბისამ, რომელიც მშვიდობის მოყვა-
რებას და მოსვენებას აფასებს, მაგა-
ლითი მისცეს და თვისი კეთილი გავ-
ლენა იხმაროს ამ მედიკატორების სა-
მართლის განშირებისათვის.

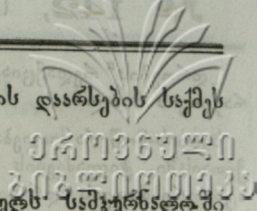
სახელმწიფო სასამართლოებში დავა
ხშირად ორსავე მოდავე მხარეს ძვი-
რად უჯდება და დროს განმავლობა
ხომ ორსავე სულს უზუთავს. ნუ ვი-
ვიწყებთ, რომ უფრო ბევრ მემამუ-
ლეთ ხარჯის მორიდების გამო სასა-
მართლოებში საქმე არც კი აქვს და-
წყებული და მუდამ კი შფოთში ატა-
რებს თავის სიცოცხლესა. ამ შფო-
თის გათავება საქვეყნო კეთილი საქ-
მეა და საშვილი-შვილო წარმატების
ნიადგაია.

დროა მოვიგონოთ მედიკატორების
სამართალი და მას დიდი ყურადღება
მივაქციოთ: ეს დიდი ნაბიჯი იქნე-
ბა ჩვენის საზოგადოების ცხოვრება-
ში...

უწყლო სოფელი

ბევრს მოითმენს ადამიანი, ბევრის
ატანას შესძლებს, მაგრამ წყალის
უქონლობა-კი არ შეუძლიან. ხშირად
იტყვიან: სიმშლილი წყალის სმით მო-
იკლოა, მაგრამ წყურვილის მოკლეა,
წყალის მაგიერობის გაწევა არასფერს
არ შეუძლიან, წყურვილს საქმელით
ვერ მოიკლავს ადამიანი.

ძალამი სწორედ რომ ძნელად ას-
წერს იმ მდგომარეობას, რომელშიაც
დღეს ველის-ცინელები არიან ჩავარ-
დნილნი. მთელს სოფელში ცვარი
წყალი არ მოიძებნებაო. წყურვილით
იღრჩობა ოთხი ათასამდე სული მცხო-
რები და ამათი საქონელიო...

ქარაღაღადი სოფელი, მელის-ციხე უხსოვარის დროიდან სარგებლობდა მუკუზანის წყალით, რომელსაც სათავე ჰყრის ხეობაში აქვს, შემდეგ ჩაივლის თ. თ. შავკვადების მამულებზე და მიემართება მელის-ციხისაკენ. 1882 წლისა არ იყოს, — თ. თ. შავკვადის წელსაც თავის მამულეზისაკენ (მუკუზანი) გადუშვებენ ამ წყალს და მთელს სოფელს მელის-ციხეს უკვარ-წყალოდ დასტოვებენ. ხსენებულს 1882 წელს მბილისის გუბერნატორის განკარგულებით წყალს ისევ ძველს კალაპოტში გადაადგებენ, მაგრამ მუკუზანის მებატონეთა თვით-მნებელობა წელს კვლავ იჩენს თავს. და რაზედ ამყარებენ პატივცემულნი თავადნი ამ თავიანთს თვით-მნებელობას? მხოლოდ მასზედ, რომ ხსენებული მდინარე მათს მამულებზე მიმდინარეობს. ბევრია ცხადი მაგალითი იმისა, რომ ველის-ციხელნი უხსოვარის დროიდან სარგებლობდნენ ამ წყალით: კალაპოტის დასწვრივ გამართულია 10 წისქვილი და ზოგიერთს ამათგანს დიდი სიძველე ეტყობა. და თუნდა ესეც არ იყოს, განა ამოდენა სოფელი გაშენდებოდა უწყლო ადგილზე? დღეს-კი მუკუზანის მებატონენი 3000 მან. სთხოვენ ველის-ციხელებს: — მოიტათ ეს ფული და მაშინ აღარც წყალი მოგვსობათო. მელის-ციხელნი ნათლად ხედვენ უსამართლობას და თვით-მნებელობაზე თვით-მნებელობითვე ჰპასუხობენ: იკრიბებიან თოხით, ბარით, ნიჩბით და მუკუზანელებისაგან გადაგდებულს წყალს ისევ ძველს კალაპოტში უშვებენ. ასეთს გლენების ვითომ თავისუფალ მოქმედების გამო მუკუზანელებისაგან ტელეგრამა ტელეგრამაზე იგზავნება მბილისს უმაღლეს მთავრობისადმი. ბლენებს აბრალებენ — ვითომ ამათ მოეკლათ ერთი მებატონე და გაეტაცათ 80 მან. ღირებული სხვა-და-სხვა სამუშაო იარაღები, წაუყოვნებლივ ინიშნება გამოძიება. მოხელე, რომელიც გამოძიებას ახდენდა, ამოკლულს მებატონეს დამთვრალს ნახავს ერთს ღუქანში და იარაღების გაპარვის საქმე არ მტკიცდება...

მელის-ციხელნიც მიმართვენ მბილისის გუბერნატორს საჩივრით. გუბერნატორი ტელეგრამით წინადადებას მისცემს მაზრის უფროსს, რომ ამ წყალით უხსოვარის დროის კვალობაზე, ამიერიდამაც ერთ-რიგად სარგებლობდნენ, როგორც მუკუზანის მებატონენი აგრეთვე ველის-ციხელნიც, ხოლო იმ მხარემ, რომელიც დაჩაგრულად რაცხს თავის-თავს, მიმართოს სამსჯავროს.

ბ-ნის გუბერნატორის განკარგულება სიამოვნებას მოჰგვრის ველის-ციხელებს, რადგან მათი საჩუკარიც ის იყო, რომ კვლავინდებურად ნება ჰქონიყოთ წყალით ესარგებლათ.

მაგრამ ბ-ნი გუბერნატორის კეთილ-გონიერი განკარგულება დღემდე, რაღაც წარმოუდგენელის მიზეზით, არ მოჰყავთ, სისრულეში და

ველის-ციხელების მდგომარეობაც სწორედ რომ წარმოუდგენელია. — ამ უკანასკნელ დღეებში ძველს კალაპოტში რამდენიმე საათით მოდიოდა წყალი, მაგრამ ისე ცოტა, რომ კიკითაც-კი ვერ ამოიღებდით. — ეს გარემოება მოხსენებულია მელის-ციხის უფროსის თანაშემწის პროტოკოლში. მასულის იენისის 28-ს ველის-ციხელებმა მიმართეს მაზრის პოლიციას და სთხოვეს დაეთვალიერებინა მელის-ციხის არხები. პოლიციისაგან შედგენილს აქტში მოხსენებულია, რომ ეს არხები სრულებით ამომშრალნი გამოდგენ... ამ ვითარებაშია დღეს-დღეობით საქმე. ველის-ციხელებმა აღარ იციან — რას ეწიონ. მიმართონ სასამართლოს? მაგრამ სანამ სასამართლოს წესით ეს საქმე დამთავრდებოდა, მანამ რით მოიკლან წყურვილი?...
 —————
შინაური ქრონიკა

ზასტავების გამო დიდს გაჭირვებაში არიან ბარგის მზიდენი და მოგზაურნი, რომელნიც მბილისისა და ძაგაყის შუა დადიან. ამ გზაზედ სამი ზასტავა არისო. ამბობს კორესპონდენტი: ერთი მცხეთაში, მეორე შასანაურში და მესამეც ბალთაშია. ზასტავის წესით ყველა მგზავრს ბაჟი იმ მანძილის კვალობაზედ უნდა გადახდეს, როდენიც მგზავრმა გაიარა, ანუ გავლას აპირებს. მაგალითად მგზავრი მბილისიდან წილქამდის რომ მიდიოდეს ხარჯიც ამ მანძილის კვალობაზე უნდა ერთმოდესო. მაგრამ საქმით ასე არა ხდება, მცხეთის ზასტავაში ბაჟს შასანაურამდის ართმევენ. მუ ენიცობაა ამ უსამართლო მოთხოვნაზედ უკმაყოფილების გამოცხადება მოიწადინეთ, მაშინვე დამტკიცებულს მოწმობას მოგვთხოვენ, რომელშიაც გამოცხადებული უნდა იყოს საიდან და სადამდის მიდინარ.

შველას ძალიან კარგად ესმის რა გაჭირვებაშია ჩაეარდება ხოლმე ის კაცი, რომელსაც მამასანლისებისგან რომელიმე ქალაქის მიღება დასჭირდება. ხარჯს გარედ იმოდენა ხეყნა, მუდარა და უკან დევნა მოუწდება, რომ თავსა და ბედს დააწყველინებს და ამოდენის წვალებით ნაშოენი მოწმობა კი ზასტავის მმართველთა კონტროლისათვის სრულიად მომეტებულია, რადგან მგზავრი, რომელიც პირველს ზასტავაზედ დამალავს მოწმობას, მეორე ზასტავაზედ ან კვიტანცია უნდა უჩვენოს პირველის ზასტავისა და ხვედრი ბაჟი გადაიხადოს, ან კვიტანცია უნდა დამალოს და პირველის ზასტავიდან ბაჟი სრულიად გადაიხადოს.

ახირებულ თავხედობას სჩადიან მბილისის მეფაიტონეები. მიხელო ფაიტონში ჩასაჯდომად თუ არა — კოჭებიდან დაგიწყებენ თვალთ ზომივას

და თუ არ მოეწონე, (თუ მეტს არ გამოიღოს) — ფეხსაც არ შეგადგმევენ ფაეტონზედ. მასულის სამაბათს «პარიკის» სასტუმროს წინ მოვიდა ერთი გაჭირვებული მუშა-კაცი, ჩაჯდა ფაეტონში და უთხრა წასულიყო, მაგრამ მეფაიტონემ № 156 ფენიც არ მოიკვალა. როდესაც მუშამ განუყოფა მაშინ მეფაიტონემ მოჰკიდა ხელი და ძალით გადმოგდება დაუწყო მას. მათ ჩხუბზედ მოვიდა «გარადავია» № 11 და უთხრა: მეფაიტონეებს წინადაწინ უნდა მისცეს ფული — ვისაც ფაიტონით წასვლა უნდაო. ეს წესი როდის შემოიღეს, ნეტავი?!

ზორიდან გვწერენ: «თუმცა ერთხელაც იყო თქვენ გზეთში დაბეჭდილი შენიშვნა სოფელ ძვემონიკოზიდგან, შესახებ სასაფლაოს გადატანისა იმ ადგილიდან, სადაც ეხლა იგი იმყოფება, მაგრამ ამხედ ყურადღება არავის მიუქცევია ჯერაც. საჭიროა სასაფლაოს გადატანის დაშორება სოფელს გარეთ, რადგან იგი შიგ შუა სოფელშია ჩაჩხირული და ახლად დასაფლავებული გვამებისაგან გრცელდება სიცხეების გამო მთელს სოფელში ცუდი და მავნებელი ჰაერი.»

ბათუმის სკოლის მასწავლებელი მ. ნათაძე გეთხოვს ჩვენს გაზეთის შემწეობით გულითადი მადლობა განუცხადოთ ბათუმში მყოფს ცირკის მმართველს ბ. შურერსა, რომელსაც წერა-კითხ. — გამ. საზ. სკოლისათვის შეუწირავს 106 მან. და 20 კაპ. ეს ფულები ჯერ კიდევ პოლიციის ხელშიაო, რომელიც, იმედია, მალე გარდასცემსო დანიშნულებისამებრ.

„მწეპისი“ იწერება: „იენისის 2-ს დ. სახსურში განისხნა ოფიციალურად სოფლის სამკურნალო. საზოგადოების სასწავლო მადლობა განაცხადა თავადმა დავით წერეთელმა და გამოხსტიკა საჭიროება ხელსთა განუბითი სწულებების ექიმობისა და განკურნების შესახებ: „ხელსი ერთი რაღაც მეტად წვალობს, სთქვა მან, განუბითი სწულებებისაგან, უცოდინარობისაგან და არა ჩაგლებს საჭიროებს იგი მძანთებლობის დასმარებას; იმედია, მთავრობა სქეს გაკვიმართავს და ამ სამკურნალოსთან შეკრე — განუბით სამკურნალოსაც კვლირსუბით.»

ამ სიტუვასე მაზრის უფროსმა კუითავსკიმ მოახსენა საზოგადოებას: აჭურმას საზოგადოებამ იცის, რომ ჯერ კიდევ თ. სესტარ წერეთლის სიცოცხლის დროს იყო ადმრული საქმე ორ კვალთან ნორმალურ სასწავლებლის გახსნასზე. ერთ დროს საზოგადოება ჰმირდებოდა ადგილის შეწირვას და სასწავლის შოვნას სკოლისათვის; მაგრამ, სამწუხაროდ, აჭურმას საზოგადოებას მას შემდეგ დაარსებური ზრუნვა გამოუჩნია. სრული იმედი უნდა ვიქნებოთ, რომ თუ საზოგადოება მისცემს მძანთებლობას სკოლისათვის ადგილს და შესაფერის შენობას, მძანთებლობაც მზრუნველებს

არ დააკლებს სკოლის დაარსების საქმეს დ. სახსურში.

„ასლად დაარსებულს სამკურნალოში ექიმად ბ. ტერეტივი დანიშნა. ექიმთან არის დანიშნული ორი თერაპიული და ერთი ბუბია. სამკურნალოში სდგას ოთხი ტანტი: ორი ქალის განყოფილებაში ორიც კაცისაში. ამ სამკურნალოში ავადმყოფნი უნდა დაჩვენ იმ დრომდინ, სანამ ექიმი ავადმყოფობას შეიტყობდეს და გამოაკვლევდეს. შემდეგ ორი ანუ სამი დღისა არც ერთს ავად-მყოფს არ ექმნება უფლება დაჩვენ სამკურნალოში. ავად-მყოფს სამკურნალოდამ სარჯი არ ეძლევა; მხოლოდ წამლები ეძლევა მუქთად, მაგრამ ძლიერ ცოტა ფულია დანიშნული წამლებისათვის; მთელს წელიწადში ორჯი მანეთი არის დანიშნული წამლების სასყიდლად: ექიმს არ შეუძლია აიღოს წამლისათვის და თავის შრომისათვის სასყიდელი. რასაკვირველია, როგორ იათავსებ უნდა იყიდოს წამლები, 200 მანეთის წამლი მთელს საზოგადოებას არ ეყოფა“.

„მწეპისი“ გვაცნობებს, რომ საწერეთლოში თ. დავით როსტომის ძეს წერეთელს შავის ქვის თხრის დროს ერთ ადგილს უხსავს სუთი კვამი, ჩამოსხმული ოქროს მზგავის მეტალისაგან. ჩვენ ვხსენებთ ეს კვამი და მართლაც გასაკვირველია არიანო. კერ შეიტყვეს ჯერეთ, თუ რა დროს უნდა ეკეთებოდა ეს ამათი გაკეთება.

წელს ქუთაისის სასულიერო სასწავლებელში კურსი შეასრულეს 60 ემაწვილმა. ამათში მხოლოდ ოცი ემაწვილი აღმოჩნდა ღირსი თბილისის სასულიერო სემინარიის პირველ კლასში შესვლისა.

ამ წელში საქსაჩხოსო სუთივე სასულიერო სასწავლებლიდამ, როგორც ამბობებ, ბევრი შავირდები იგზავნებიან სემინარიისაში და, იმედია, რომ ადგილის უქონლობა არ დააბრკოლებს მათო, სწერს იგივე გაზეთი.

ი. ქავთარაძე გვთხოვს გამოვაცხადოთ, რომ «დროშის» მე-140 №-ში დაბეჭდილი წერილი, მისს სახელითა და გვართ ხელ-მოწერილი, მას არ ეკუთვნის. — მე ბევრი მოწინააღმდეგე მყავსო, გამოაცხადა რედაქციაში ი. ქავთარაძემ და ამ წერილის შემთხვევიც ერთი იმათგანი იქმნებოა...

„დროშის“ კორესპონდენციები

ხმამი. მოხვეთ საცხოვრებელი მხოლოდ საქონელია და სხვა არაფერი. ხალხს უგვრძენია ესა და ამისთვის ისეთს კაცს ძნელადა ნახავთ, რომ საკმაო ცხვარი არა ჰყვანდეს. მაგრამ ამ უკანასკნელს ხანში ისე რიგად გაძინელდა საქონლის შენახვა, რომ აღარ იციან რა ქნან და, ვის მიმართონ. უმთავრესი გაჭირვება იმაში მდგომარეობს, რომ სოფლებს შუა საძოვარი ადგილები თანასწორედ არ არის გაყოფილი და იმ დროს, როდესაც ერთი სოფელი თავის მთებს კიდევ აჭირავებს, მეორეს იმდენი ადგილიც არა აქვს, რომ ცხვარი ფეხად მოატ-

რიალოს. საზაფხულოდ ადგილებს დაქვრავი ზამთრის გასაგებთან ერთად იმოდენა ხარჯს შეადგენს, რომ პატრონს სრულიად აღარა რჩება-რა.

ზასტავების უზომო ბაჟი, ყაზახებისგან მეცხვარეების დაწოკება ამ ხალხს უმლის ცხერის გაშენებას.

ღიდი ხანია, რაც ამ საგანზედ ლაპარაკი არის, თვით მთავრობაც კი ცდილობს ხალხს ამ მხრივ შეღავათი მისცეს, მაგრამ ზოგიერთებისგან ამ საგნისადმი უყურადღებობა ყველაფერს აბრკოლებს და ხალხის კეთილ დღეობას წესიერი მსვლელობა არ ეძლევა. მრთად ერთი იმედი ენლა მხოლოდ იმ პირებზედ არის, რომელთაც სახემწიფო ქონებათა მინისტრისაგან მინდობილი აქვთ გამოიკვლიონ გლეხთა მდგომარეობა და დაწერილებით შეატყობინონ. სამწუხაროდ ეს გონივრული განზრახვა ყველგან თავის მიზანს ვერ მიადრწევს, რადგანაც გამომკვლევებნი ბევრგან ისეთი პირები არიან დანიშნულნი, რომელთაც ადგილობრივი მცხოვრებლების ენა არ იციან და მთარგმნელების საშუალებით შეკრებილი ცნობანი შეცდომებით სავსე იქმნება.

ხევსაც სწორედ ასეთი ბედი ხვდა, და ვინ იცის იქაური გამომკვლეველი გლეხთა ყოფა-ცხოვრებისა უნებლიედ რამდენს შეცდომილებაში ჩაეარდებოდა.

ამ გვარი მშრომელი, რაც უნდა პატიოსნად და სინდისიანად ასრულებდეს თავის მოვალეობას, მის შრომას აუცილებლად ნაკლებობა დაეცემა და ვინ იცის რამდენი ხალხი სამინისტროს გონივრულს სურვილს ვერ მოაღწევს, ეკონომიურს მდგომარეობას ვერ გაიუმჯობესებს.

შველა ამ გვარი მშრომელი, თუ იმ ხალხის შვილი არ არის, რომლის ცხოვრების გარემოებაც დაწერილებით უნდა გამოიკვლიოს, ადგილობრივი ენა მაინც უნდა იცოდეს; და თუ ეს უკანასკნელიც რომელსამე მიზეზით შეუძლებელია, მაშინ მეტი არ იქნებოდა მთარგმნელებათ სინდისიანი ყმაწვილი კაცები მაინც მიუჩინონ. მს არც ძვირად დაჯდება და საქმეც უფრო ბეჯითად, სამართლიანად გამოიკვლევა. ბევრს ხარჯთან-ცოტა ხარჯიც შესაშური არ არის, ნამეტნავად მაშინ, როდესაც ცოტა ფულის დაზოგვას შეუძლიან ბევრიც უქმად ჩაატაროს.

ხევი-კი ყველაზედ მეტად ყურადღების მიქცევის ღირსია...

აქამდის კიდევ მოხვედნი, როგორც მთიულეთის მცხოვრებნი ფულის საშოგრად ქირაზედ მაინც დადიოდნენ. მაგრამ ეხლა ეგ საშუალებაც მოეპოვებოდა... პრაფრისთან არაფერი ხელში არ უჭერიათ და მათში ისეთი მზრუნველიც არაინა სჩანს, ვინაც. მთის ხალხის მდგომარეობა მთავრობის ყურამდე მიადრწევინოს, რომ მათი უწყალო მდგომარეობა ყველასთვის ცხადი გამხდარიყო. მრთს ხანში სხვა-და-სხვა პირებს თხოვნა მიართვის და დიდის და-

პირების გამო დიდის იმედით არიან მოხვედნა გაჭირებული სოფლები, მაგრამ დაპირება დღემდის დაპირებათა რჩება, ხალხი თან-და-თან ღარიბდება და აღსრულება-კი არსადა სჩანს.

აქეთა მხარეს ბრძოლის ველზედ მყოფი ჯარები, მათი ბარგ ბუნავი, ჯერი და საომარი მასალა მთიულ მოხვედთ თავიანთის საშუალობით გადმოზიდეს მთაზედ და ის ნახევარ ფუთი თივაც სრულად ვერ მიიღეს, რომელიც მმართველობისგან უღელ ხარზედ დღე-ღამეში ჰქონდათ დანიშნული. ღრო არის ყურადღება მიექცეს იმ ხალხს...

მიზიმი, თბათვის 25-ს.

ღიწვა მიზიმი, დაიწვა: არც მოსავალი, არც საქონლის საქმელი, არც არა რაიმე სამუშაო. მისაც ორასი და სამასი ათეული ძნა გამოსდიოდა, ათი და ოციც აღარ გამოუვიდა. მაგრამ ამ პურის მოუსაველობას კაცი აიტანს. ამ ოთხს წელში ღვთის მოწყალებით, საქმაო მოსავალი იყო და ძველი პური გვემოვება, მაგრამ რა უყოთ საქონელს, რა ვაჭამოთ, სულ ჯანაბას გადავრეკოთ,—ეს კი არ ვიცით. ლამის საქმე იქამდინ მივიდეს, რომ ჩვენი ხელით დავჭრათ ყელები. არც ბზე, არც ერთი მუჭა თივა არსად გვემოვება. მინდვრები ისეა მოფშრული მზისაგან, თითქო განგებ ცეცხლი წაუკიდებიათო.

ამ ყველა პირს კაცი აიტანს, ყველას გაუძლებს, მაგრამ ამ გაჭირებას კი, რომელსაც ჩვენ ჩვენივე მოძმეები, ჩვენისთანა გლეხები, გვაყენებენ კაცი ვერ აიტანს. აი, მავალითად ჩვენ ვაჭირვლები ამ ჩვენი მამასახლისისაგან სწორედ რომ ნამდვილ ცეცხლში ვართ ჩაცვივებულნი. ღვთის მადლით ბატონი არა გვეოლია ჩვენს დღეში, არავეს ჩვენი თავი არ უქელნია და ეს კაცი ბატონი კი არა უარესი ვაგვიხნდა. ჩვენთვის სამართალი ხომ სადღა არის. მთ მოვედით სამართლისთვის და უთხარით რამე მაშინვე გადაიდგმეს კისერზე მამასახლისის ჯაჭვს და იმოდენასა გვეცემს, სანამ მოგვეშველება ვინმე და წაჰგლეჯს ჩვენს თავს ხელიდამ. ცოტა, ცოტა რომ ვსთქვათ მაქირში იმ მამასახლისისაგან უკანასკნელი სამოცი კაცია ნაცემგაბღერტილი. შეურაცხებას და სასოფლოდ ღანძღვას კიდევ ხომ თვლა არა აქვს. არ გაჩნია არც გლეხი, არც მღვდელი, არც ერი. ბატყერება დუქანში, გამოვა სასოფლოდ და მერე ვინც შეჭნდება მიჰყოფს პირს და მამას, დედას, ცოლს, შვილს სულ ერთმანეთში აურევს და თუ უთხარი რამე, ვაი, შენს ტყავს. ამას წინად გამოვიდა სასოფლოდ, დაინახა ერთი ჩვენებური მთავარი, რომელიც ხალხში იჯდა და რომლისაც ჯავრი სჭირს რალაცაზე; მისდგა, ღანძღა უშვერი პირით და დაადგა თავზედ ადგი უნდა გვემოო. ძლივს გაავდებინეს საწყალი... მთელ მაქირში უცემი ან ვულანძღავი არავენ არ გადაურჩათო.

ზამოვედით მოთმინებიდამ და მიემართეთ მთელმა სოფელმა სასამართლოს, გვიშველეთ-თქო. ღღეს მივედით, არა გვითხრეს-რა, მეორედ მივედით არა გამოვიდა-რა, მესამეთ მივედით და დაიბარეს ჩაფარი, დააყენეს კარებში და უთხრეს: სტკიცე მათხანი, ვინც კი გამოვიდესო და გვითხრეს გადით აქედამო. როდესაც გამოვედით თავ-დაღუნულები და გავცილით კარებს ერთი თუ ორი, ერთი თუ ორი. მხლაც კი მეწვება ბეჭები ცემით. ჩვენ მაინც-და-მაინც არ ჩამოვეხსენით კიდევ ვიჩივლეთ და ბოლოს ჩამოვიდა ნახალნიკი, მოვახსენეთ ყველაფერი, დავამტკიცეთ და, რაკი საქმეს აღარა ეშველებოდა, აპყარეს ი ნანობაშიელს ჯაჭვი. ჯაჭვი კი აპყარეს, მაგრამ მაინც როგორ ვათედება საქმე, რა დღეს დავაყენებს ღმერთმა იცის. ასე გვემუქრება, რომ სიღნაღილამ მთელ გზას ას-ას მანათებიანით დაეუფნო და ჩინოვნიკებს ზედ ჩამოვატარებო და თქვენ კი თქვენსას გიზამთო. მინ იცის ხვალე ისევე კისერზე წამოგვასვან და რომ ეხლავე ავიყარნეთ ის გვირჩევენია...

მერ ვაგვიგია კიდევ შემდეგი: კანონითა და სჯულით მამასახლისს მაგდენი ძალა არა აქვს, საქმე სუდიების ხელში უნდა იყოს...

გაჭირვლი გლეხი.

უკახეთი

მსპანია. შვეყნიერობას ძნელად დაავიწყდება გასულს წელს გამოჩენილი სიმამაცე და გამბედაობა იტალიის მეფის ჰუმბერტისა. როდესაც იტალიის სხვა-და-სხვა ქალაქებში საშინლად მძინვარებდა ხოლერა—მეფე ჰუმბერტი გაბედულად მოგზაურობდა ხოლერიანს ადგილებში, შედიოდა ხოლმე ხოლერიანებით მოფენილს საავადმყოფოებში და ყოველს ავადმყოფს უვლიდა ვარს. ღღეს ჰუმბერტისებურს გამბედაობას იჩენს მეფე მსპანიისა ალფონსი, რომლის საბრძანებლოში დღე-ღღეზედ მძაფრება ეს საშინელი სენი. მერაფერმა ვერ დააკავა მეფე ალფონსი. მინისტრნი დაემუქრენ მას, რომ სამსახურს თავს დავანებებთ, თუ მადრიდიდამ წასულხარო. მეფეს ვერ შეაცვლივინა ვადაწყვეტილება ამ გარემოებამ. იენისის 20-ს დილა აღრიან გაიღვიძეს მეფე ალფონსი და უბრძანებს ეტლის შებმას. მრთს სიტყვასაც არავეს ეტყვის, იღუმლად იახლებს მხოლოდ თვის ადიუტანტს და გასწევს ვოკზალისაკენ. აქ იყიდის ორ ბილეთს და გაემგზავრება პრანჟუეცში, სადაც წინადლით ხოლერამ სამოც-და-ხუთმეტი კაცი იმსხვერპლა. ძნელად წარმოსადგენია განცვიფრება დედოფლისა, მინისტრებისა და სრულიად მადრიდის მცხოვრებთა საზოგადოდ, როცა ვაგრცელდა ხმა, რომ პირველს მინისტრს ძანოვასს ბარათი მიუღია მეფისა ხოლერით მოდებულის ქალაქიდან, პა-

ნოვასი თუმცა იცნობს მეფის ხელს, მაგრამ არა სჯერა მეფე ალფონსის ასე მოულოდნელად გასწვლა მადრიდიდამ და მიეშურება სასახლეში. აქ დარწმუნდება ყოველისერში და ვაქანება სამოქალაქო გუბერნატორთან, რომელიც ფიცხლავ მოასდენს განკარგულებას ჩქარი მატარებლის დამზადებისათვის. სულ რამდენიმე წამის შემდეგ პირველი მინისტრი, გუბერნატორი და მარშალი პავია გამოუდგებიან მეფეს... აი, რასა სწვრდა მეფე პირველს მინისტრს: «ძანოვას, მივლივარ პრანჟუეცში, სადაც მძინვარებს ხოლერა. ნუ ვაჯავრდებით. რა გასაკვირია, რომ მე მწადის ვიხილო ჩემი ხალხი, რომელიც სულსა ლევს უბრალო დაჩივლების წარმოუთქმელად. ალფონსია. საზღვარი არა ჰქონდა ხალხის ალტაცებას. მადრიდის მცხოვრებნი დილიდამვე შეუდგენ მზადებას, რომ ღირსეულად დაუხდენ მეფეს. მადრიდის ვოგზალზე ათასობით გროვდება ხალხი. აქვე არიან მინისტრნი და სახელმწიფოთა წარმომადგენლები. ღიდი დარბაზი ვოგზალისა წამხედ მორთეს—აქ უნდა ეკმიათ მეფისათვის. მოისმება ნიშანი მატარებლის მოახლოებისა. ხალხი აზვირთდება გაისმის ალტაცებითი გაძახილი. მატარებელი დადგება და მეფე ალფონსი გამოჩნდება; მას თან ახლავს ძანოვასი. მადრიდის მცხოვრებთ არ ახსოვთ, რომ ასეთის ალტაცებით ვისმეს მიგებოდენ მსპანიაში. პირველს მინისტრს სახეზე ორ-გვარი გრძნობა ეხატება: სინარული და უკმაყოფილება, სინარული—რომ უნებლად დაბრუნდა მეფე, უკმაყოფილება—რომ ავანდებოდა ის შიში, რომელიც მოელოდა მეფეს, როცა იგი ათვლიერებდა ხოლერიანებით მოფენილს საავადმყოფოებს. ჰოველს ლოგინთან მიდიოდა მეფე, ყველასათვის ჰქონდა თითო-ორ-ორი საიმედო სიტყვა. პრანჟუეცში ხალხის ალტაცებამ სიგიჟედ მიადწია, როცა მეფე დაინახეს. ღიდი, პატარა, ქალი, კაცი ფხვ-ქვეშე ვარდებოდა მეფეს. როდესაც პალატაში გაიგეს მეფის გამგზავრება—შეიქნა გრიალი: «გაუმარჯოს მეფე ალფონსს!» და სხდომები შესწყვეტეს. ამ წამად დონ-ალფონსი ყველასაგან ცნობილი და უსაყვარელესი კაცია მთელს მსპანიაში. მადრიდს კარზე ადგას ხოლერა: პრანჟუეცი სულ რამდენიმე ვერსის მანძილზე მადრიდიდამ. ღა მეფე ალფონსი მის მაგივრად, რომ მადრიდიდამ გავიდეს, შორს იყოს ხოლერიისაგან, არა თუ მამაცად მოელოს ამ საზარელს სტუმარს—მიდის იმ ადგილებშიც, სადაც ეს სტუმარი სწვევია კიდევ და ერთობ განუსაზღვრელ ზვარაკს თხოულობს მასპინძლისაგან.

ტელეგრაფები
„ჩრდილოეთის სააგენტოსი“
იელისის 3-ს.
ლონდონი. თეიანხიდამ ტელეგრაფით აცხადებენ Standard-ს, რომ

ინგლისის გამომცემის კომისიის ქრათ- ში გაემკვიდრება.

ლორდ ჩერჩილმა განაცხადა საზოგადოებას შალატში, რომ ინდოეთის მმართველობას ანაფითარა მოლაპარაკება არ გაუმართავს ადვანის უმართან უნდააჩმა საკანტონო სადგურების მოწყობის თაობაზე და მოგონა შალატს, რომ ინგლისი დაჰზინდა უმართს, თუ საჭიროება იქნება, სამხედრო შემწეობას და თუ უმართი მოათხოვს უნდააჩმის დატყვის ამ შემთხვევაში ინგლისის პოლიტიკა გამომცხადებული უნდა იქნეს. შალატმა ტაში დაუკრა ლორდ ჩერჩილს.

«Daily Télégraph»-ის სიტყვით რამდენიმე დღის შემდეგ ინგლისი შეუდგება ცხრა მილიონის სესხის გაღებას, რომელიც ეგვიპტეს საქმეებისთვის იქნება გადადებული.

დუბლინი. მიუნსტერის ბანკმა შეაჩერა სესხის გაცემა.

ივლისის 4-ს.

პეტერბურში. უყრნაღს „Восход“-ს და „Недѣльная Хроника Восхода“-ს გამომცემადთ ზარგული გაფრთხილება და აღკვერთალოთ განაკრძან თაგხუდად გაკაცვზა კანონებისა და მართებლობის განკარგულებათა ებრაელების შესახებ, რითაც აღუღებენ ებრაელებს აწ-მეო წეს-წმობილების წინააღმდეგ და აწმუნებდენ მათ, რომ მთავრობა და ყველა წოდებანი რუსეთის ერასა ექცევიან მათ შეუბრალებელის სისასტიკით.

ბელგრადი. აქ ამტკიცებენ, ვითომც ბოლგარაის მთავრობა ჩერნოგორიადამ გსდმოსახლებულებს უთმობდეს ადგილებს სერბაის სამხედრო-ზედ და ამ განმოსახლებულთა მოთვედ აყენებდეს ბოლგარაში გამოქცეულთ სერბაის რეკლამაციონერებს.

ბირჟა

შეტყებურკა ივლისის 2.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 100 მანათის კურსი სამის, 100 მანათის კურსი სამის თვით ლონდონზე, 100 მანათის კურსი სამის თვით ჰამბურგზე, 100 მან. კურსი სამის თვით პარიზე, 3ოლონიმპერიოლები, ტამოუნის კუპონები, ვიცტორის მანათი, ბიროუს დისკონტი, 5% ბილოთები სანემ-წიფო ბანკისა 100 და 1000 მან. პირველი გამოცემისა, მეორე გამოცემისა, მესამე გამოცემისა, მეოთხე გამოც., მეხუთე გამოც., 5% აღმოს. სესხ. 100 და 1000 მან., 5% მომგები ბილოთები I შინაგანის სესხისა, 5% მომგები ბილოთები II შინაგანის სესხისა, ოქროს რენტა, თბილისის საადგილო-მამული ბანკის გირავნობ. ფურცლები, ქუთაისის საადგილო-მამული ბანკის გირ.

ცნობანი

მაზანდა

ხორავისა, რომელიც იყიდება თბილისის ბაზრებში, დუქნებში და ხელ-და-ხელ 1 კათათვიდამ 1 მარიამობის თვიმდე 1885 წ.

გამომცხვარი ჰური რუსეთის ფუკილისა — — 1 გრ. 5 კ. აქურის ფუკილისა: ზირგელის ხარისხისა — — 1 გ. 2 1/2 მეორისა — — 1 გ. 2 კ.

აძვე ფუკილისა თორნეში გამომცხვარი: ზირგელი ხარისხისა — 1 გ. 4 1/2 მეორისა — — 1 გ. 3 კ. მესამისა — — 1 გ. 2 1/2

ჯვარის-ძამის ჰური:

ზირგელის ხარის. ღავაში 1 გ. 4 1/2 მეორის ხარის. ღავაში 1 გ. 3 1/2 მესამისა — — 1 გ. 3 კ.

მროსის სორცი:

ზირგელის ხარისხისა — 1 გ. 7 კ. მეორისა — — 1 გ. 6 კ. სუკი — — 1 გ. 14 კ. ცხვრის სორცი — 1 გ. 8 კ.

ღორის სორცი:

ზირგელის ხარისხისა — 1 გ. მეორისა — — 1 — გ.

რკინის გზა

ფოსტის მატარებელი მიდის თბილისიდან ბათუმიმდე 8 საათზე და 35 წამ. დილით. ბათუმიდან თბილისში შემოდის 10 საათ. 25 წამ. ღამით.

თბილისიდან ბაქოსკენ 10 საათზე 55 წამზე ღამით. ბაქოდამ თბილისში შემოდის 8 საათ. დილით.

თბილისიდან სურამისკენ 3 საათ. 15 წამ. ნაშუადღევს. სურამიდან თბილისში შემოდის 8 საათზედ 24 წამ. დილით.

განცხადებანი

ქუთაისის სათავად-აზნაურო სასწავლებლის ინსპექტორი აცხადებს ქუთაისის გუბერნიის თავად-აზნაუროთა საცნობელად, რომ 1885 წლის ენკენისთვისათვის სასწავლებელში იქნება მხოლოდ ოც-და-ათ-უთმეტის ყმაწვილისათვის თავისუფალი ადგილი პირველს განყოფილებაში, რომელში შემომავლელებს ეგზამენი არ მოეთხოვებათ, მაგრამ წლოვანობა მათი კი არ უნდა აღემატებოდეს შეიღს წელიწადს. თხოვნა უნდა შემოიტანონ ინსპექტორის სახელზედ, 20 აგვისტოდან 29-მდის და თხოვნასთან ერთად წარმოადგინონ წლოვანების მოწმობა და აზნაურობისა, ან აზნაურობის მოწმობის მაგიერ ბანკის მოწმობა, რომ ყმაწვილის მშობლები (ან დედა ან მამა) ბანკის დამფუძნებელთ რიცხვში ითვლებიან. სხვა განყოფილებებში და პირველს და მეორე პროგიმნაზიულს კლასებში არც ერთი ადგილი არ არის თავისუფალი. სწავლა დაიწყება ყველა კლასებში პირველს ენკენისთვის. (6-2)

ახალ მამაშულთა თ. ა. ი. ჯანდიერის და აძს. ღვინის საზღაფში ისეილება კარგად შენახული ნამდვილი ღვინოები ძახეთის საუკეთესო ზერებისა; ამასთან თითონი და წითელი ღვინო სოფ. ვაჩნაძიანისა — თ. ჯანდიერისას. სოფლად გამსვლელთ შეუძლიანთ მოითხოვონ ერთბაშად. სოფლ. აკი, სერგივეის ქუჩა, № 2. (10-5)

Advertisement for PEPTONOVYI PITATEL'NYI SHOKOLAD' by A. LEMANA. Includes an image of the chocolate box and text in Russian and Georgian describing its benefits for children and adults.

არყის ხის პალატი

ღმობორის ლენგილისა

საყვარელი სატულეტო საშუალება მთელის განათლებულის ქვეყნების ქალებისა.

აძლევს კანს სვეტაკს სითეთრეს, სპობს ქორფოს, ფერიქამელას, ასუფთავებს მზისაგან გარუქლულს სახეს, ასწორებს მოღმეკილს ადგილებს და აძლევს კანს სინაზეს და ყმაწვილურს შესახედაობას.

მეტის მეტად სასიამოვნოა ხმარების დროს. რუსეთში შემოტანა ნება დართულია ს. პეტერბურგის სამედიცინო დეპარტამენტისაგან.

ბევრი სიყალბე სუფევს!! ამისათვის გთხოვთ ყურადღება მიაქციოთ შემდეგს: თეთრს რძის ფერს ფლაკონს, კასიულზედ ავსტრიულს გერბს (არწივს), ეტიკეტს, რომელზედაც ფაბრიკის მარკაა (ქალი არყის ხის ქვეშ იმყოფება და სურა უჭირავს ხელში) და ვიწრო იარლიკს რუსულის ზედ წარწერით.

საშუალება ნაცადია 35 წლის განმავლობაში. 1884 წელს მილიონ ნახევარზედ მეტი ფლაკონია გაყიდული!!! ფლაკონი ღირს 1 მან. 65 კაპ. უცხო ქალაქების მცხოვრებნი 60 კაპ. გასაგზავნს უმატებენ.

იყიდება რუსეთის ყველა სააფთიაქო მაღაზიებში: მოსკოკში რ. ქეღერთან და კომპ. კ. შერსინთან, გემლინგთან, ზ. ბრუსთან, ლიუშერთან, ბირშფელგინთან, მატესენსენთან, ს. ჰეტკრუზგაში სააფთიაქო საქონლის სავაჭრო რუსეთის საზოგადოებაში, თბილისში სააფთიაქო საქონლით მოვაჭრე ძვეკასიის საზოგადოებაში და მისსავე განყოფილებაში ქ. ბაქოს.

Ц. 12.233 (12-8)

Присяжн. поверенный А. С Френкель перешел на другую квартиру: въ Сололаки, по Нагорной улицѣ, въ д. Мерабова. Туда-же переведены редакція и администрація журнала «Юридическое Обзорѣнїе».

Advertisement for the legal journal 'ЮРИДИЧЕСКОЕ ОБОЗРѢНІЕ'. Includes details about subscriptions, the editor (A.S. Frenkel), and the publisher (S. Anisimov).